

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Pedagogika specjalna
Kierunek:	Pedagogika specjalna, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Pedagogika specjalna
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Pielecki Andrzej, dr
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	4,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 25,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 40,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 25,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Wstępne wymagania:	brak
Metody dydaktyczne:	• film • wykład informacyjny • wykład konwersatoryjny
Zakres tematów:	Pedagogika specjalna jako nauka. Cele, zadania i założenia pedagogiki specjalnej. Współzależność pedagogiki specjalnej i nauk z jej pogranicza; medycznych, psychologicznych i społecznych. Przedmiot i problematyka pedagogiki specjalnej. Terminologia w pedagogice specjalnej. Podstawowe pojęcia: niepełnosprawność, dysfunkcjonalność, upośledzenie, rewalidacja, rehabilitacja, resocjalizacja, reedukacja, terapia pedagogiczna. Systematyka pedagogiki specjalnej. Podstawowe zasady edukacji i rewalidacji osób niepełnosprawnych. Metody nauczania specjalnego. Metoda ośrodków pracy, organizacja zajęć lekcyjnych. Nauczanie skorelowane. Techniki Freineta. Wady i zalety. Swobodne teksty. Żywy teatr. Metoda Marii Montessori. Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne. Paradygmaty w pedagogice specjalnej. Tendencje i kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej. Pedagogika specjalna a proces rewalidacji. Wspólne i swoiste zagadnienia w rewalidacji różnych grup osób niepełnosprawnych. Poglądy na cechy i właściwości osób niepełnosprawnych oparte na przesłankach biologicznych. Współczesne poglądy na zmianę cech osobowości u osób niepełnosprawnych. Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną. Definicja, kryteria, klasyfikacja upośledzenia umysłowego. Charakterystyka osób w różnym stopniu upośledzonych umysłowo. Pedagogika terapeutyczna. Reakcje człowieka na chorobę. Pojęcie poziomu wysiłkowego. Formy terapii wychowawczej. Klasyfikacja upośledzeń aparatu ruchowego. Dysfunkcja narządu ruchu jako czynnik modyfikujący funkcjonowanie dziecka. Cele, zadania nauczania i wychowania w szkołach dla dzieci przewlekłe chorych. Zmiany w programach i planach nauczania. Metody nauczania. Ocena ucznia w szkole szpitalnej. Specjalne potrzeby opiekuńczo-wychowawcze dzieci chorych na wybrane choroby (układu oddechowego, krążenia, choroby reumatyczne, cukrzycę i padaczkę).
Forma oceniania:	• końcowe zaliczenie ustne • obecność na zajęciach
Literatura:	Literatura podstawowa: 1. Deutsch Smith Deborah (2008), Pedagogika specjalna, APS, PWN Warszawa 2. Dykik W., (1997) Pedagogika specjalna, UAM, Poznań 3. Dykik W. (2005) Pedagogika specjalna, UAM, Poznań 4. Kościelska M., (1995) Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 5. Kowalik S. (2007) Psychologia rehabilitacji. Warszawa 6. Kowalik S. Psychospołeczne podstawy rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Katowice 1999 7. Maciarz A., (1998) Dziecko przewlekłe chore w roli ucznia, Wyd. Impuls, Kraków 8. Palak Z. (2000) Pedagogika specjalna w reformowanym ustroju edukacyjnym. UMCS .Lublin 9. Palak Z. (2008) – Pedagog specjalny w procesie edukacji, rehabilitacji i resocjalizacji. UMCS Lublin 10. Sękowska Z. (1976), Pedagogika w lecznictwie, PZWL, Warszawa 11. Sękowska Z., (1998) Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, WSPS, Warszawa 12. Wyczasany J. (1999), Pedagogika upośledzonych umysłowo, Impuls, Kraków Literatura uzupełniająca: 1. Arusztowicz B., Bąkowski W. (1989), Dziecko kalekie jakiego nie znamy WSiP, Warszawa 2. Bartnikowska U, Kosakowski Cz., Krause A. (2008) – Współczesne problemy pedagogiki specjalnej., WM Olsztyn 3. Haring N.G., Schiefelbusch R.L. (1981.), Metody pedagogiki specjalnej, PWN, Warszawa 4. Janeczko R. (1991.). Kształcenia dzieci w zakładach leczniczych, WSiP, Warszawa 5. Kosińska A., Polak A., Żizka D., (1999) Uczeń metodą ośrodków pracy, WSiP Warszawa